

EMO-Körlevél

2025. február

1445 Budapest, Pf. 356 Tel./Fax: (1) 314-1302

E-mail: iroda@emoalapitvany.hu

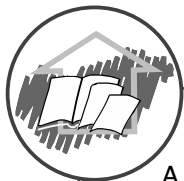
www.facebook.com/emoalap

www.instagram.com/emo_everyhome_hu

Bankszámla: 11991102-02117573

Adószám: 18002320-1-42

129

Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgesetek, és megnyitattik nektek. (Mt 7,7)

Kedves Testvérek!

A közelmúltban olvastam friss Nobel-díjas kutatónőnk életéről és munkásságáról írt könyvét. Egy alföldi kistelepülés apró vályogházából indult az élete, ahonnan sok nehézség, megaláztatás, elutasítás, értetlenség után jutott el az elismertségig, a világhírig. Az elmúlt éveket leszámítva azt mondhatnánk, hogy egy kudarcos pálya tipikus esete az övé. Mégis a több évtizednyi megpróbáltatás alatt nem roppant össze, nem adta fel, ugyanolyan elszántan kutatózott tovább. A nagy kérdés: hogy volt képes erre? Azért is fontos erre a kérdésre válaszolni, mert mi, keresztény emberek is gyakorta látjuk így az életünket. Nem akarunk mi sem ismertek lenni, csak legalább ne az elutasítás, a környezetünk értetlenkedése határozza meg a napjainkat. Három kapaszkodót találtam Nobel-díjasunk életében, amelyek nekünk is rendelkezésünkre állnak, csak újra és újra emlékeztetnünk kell magunkat és meg kell ragadnunk ezeket:

1. Nem volt egyedül a nehézségekben. A családja, néhány kutatótársa minden körülmények között mellette állt. Isten az övét is közösségbe tette. Kell, hogy legyenek testvéreink, akik napi szinten ismerik az életünket, akik bátoríthatnak, akik inthetnek, ha kell, akikkel imaközösségben lehetünk. S nekünk van még nagyobb ígéretünk is: *Nem hagylak titeket árván... Jn 14,18 Veletek vagyok minden napon... Mt 28,20*
2. A megpróbáltatásokra egy rövid idő után hálával tudott gondolni. Nem megkeseredett a sok-sok bezáródó kaputól, hanem ezeket egyféle terelgetésnek látta a felé, amerre végül is mehetett. Mennyire más szemlélet ez, mint keseregni be nem teljesülő vágyainkon! Az *1Thessz 5,18*-ban így tanít Isten: *Mindenért hálát adjatok, mert ez Isten akarata Krisztus Jézusban számotokra.*
3. Megingathatatlanul bizonyos volt abban, hogy amit tesz, amit meg akar valósítani, az az egész emberiség számára fontos, életmentő lehet egy-egy adott betegségben. Az evangélium is élet-halál kérdés! Sőt, örök élet vagy örök halál kérdése az evangélium ismerete, a hit Jézus Krisztusban, amelynek hirdetését Isten ránk bízta: *Menjétek el az egész világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek! Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözül, aki pedig nem hisz, elkárhozik. Mk 16,15-16*

Jellemző-e ránk, keresztényekre ez a tántoríthatatlan kitartás? Van-e nagyobb biztatás Isten szavánál: *„...legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.” (2Kor 15,58)*

Az elmúlt időszak akciói

Nyugat-Magyarországon jártunk

Augusztusban Kőszeg és Nádasd, októberben Csepreg környékén kis falvak postaládáiba osztottuk szét kiadványainkat. A nyári hőségben – testvéreink hősies helyállásának köszönhetően – 37 falut tudtunk végigjárni, itt-ott beszélgetésbe is elegyedve a helyiekkel. Eljuttunk *Andrásta, Bozsok, Cák, Chernelháza-damonya, Csáfordjánosfa, Csákánydoroszló, Csér, Daraboshegy, Döbörhegy, Gersekarát, Győrvár, Halastó, Halogy, Hegyhátszentpéter, Iván, Kőszegpaty, Kőszegszerdahely, Mesterháza, Nemesládony, Olaszfa, Oszkó, Pácsony, Petőmihályfa, Pusztacsó, Répceszemere, Répceszergyörgy, Sajtoskál, Salköveskút, Szeleste, Telekes, Tompládony, Tömörd, Und, Vasasszonyfa, Vasszilvágy, Vát és Velem* településekre.

Váraljai-Sipos Judit beszámolója:

Férjemmel első közös missziós szolgálatunk volt a Vas vármegyei „szórólapozás”. Hálás a szívünk, hogy „Krisztusért járhattunk követségben”. Megláthattuk Isten gondviselő kegyelmét, amely ezeken a gyönyörűen karbantartott portákon élő emberekre is kiárad. Nekünk mégis az okozott örömet, hogy Isten igéjét vihettük, erre a református közösségünkre nézve „puszta” vidékre. Ha csak egy elveszett bűnösért/bárányért küldött is Urunk ide bennünket, MEGÉRTE. S.D.G!

Szeptember közepén a missziós hetünk Dombóváron volt

A Tolna vármegyei Dombóváron közel 8'000 otthonban 18'000 ember él. Őket hívtuk meg a Legcsodálatosabb meghívás című előadás-sorozatra, és a Bibliai Logók kiállításra a Művelődési Házba.

Szolgálatunk egész napos esővel indult. Talán ennyire még sosem örültünk (a lépcsőzéssel együtt is) az emeletes házakban való hívogatásnak, hiszen ott legalább nem áztunk! Keddtől ideálisra fordult az idő, ezzel együtt magunk is meglepődtünk, hogy péntek estére bejártuk a város belső részét. Szombaton ráadásaként Gunarasfürdő, Szőlőhegy és Kapospula otthonait kerestük fel.

A héten 45 testvérünkkel jártuk az otthonokat, de még jó néhányan segítettek a szolgálatunkat. Tudjuk, hogy sokan imádkoztak értünk egész héten, voltak, akik szállást adtak, fuvaroztak, vagy a konyhai teendőket végezték. Volt, aki csak egy napra csatlakozott hozzánk, néhányan viszont egész hétre. Ezúton is köszönjük a legidősebb jelenlévő, a 87 éves Bartusné Márta néni (képünkön) egész heti hűségét és láthatóan fáradhatatlan szolgálatát. Hálásak vagyunk többi testvérünk szolgálatáért is! Bizony sokan egészen messziről, jó fél napot utazva jöttek el Dombóvárra. Velünk volt egész héten a kárpátaljai EMO-vezető Zsendej Tibor is.

Az osztásba és a háttér feladatokba a helyi református közösségen és annak lelkipásztorán, Sipos Elődön kívül bekapcsolódott a metodista gyülekezet is, lelkészével, Hecker Mártonnal együtt. Nagyon jó volt Krisztust követő emberekkel megismerkedni országunknak ezen a táján is.

A városban elvéve találkoztunk protestáns háttérű emberekkel, a gyülekezetek is kicsik. Éppen ezért tiszteletre méltó a város lakóiért érzett felelősség, és a komoly áldozathozatal, amelyet a két gyülekezet vállalt, hogy az egész város minden otthonát felkereshessük. Több idetelepült külföldivel is találkoztunk, akiket angol, német vagy ukrán nyelvű kiadvánnyal ajándékoztunk meg.

A helyiektől tudjuk, hogy a 3 előadásnak egyre növekvő számú hallgatósága volt, és az egyébként is templomba járók mellett lehetett néhány ismeretlen arcot is látni.

Egy önkéntesünk, Bodnár Ákos a dombóvári szolgálatról hazaérve a következő kérdésekre kereste magában a választ:

- Hozott-e ez a hét (a szolgálat, a közösség, az új megismerés stb.) változást az életemben?
- Vágyom-e erre azután is, hogy a hét már elmúlt, eltelt, „ki lehetett pipálni”?
- Aadtam-e igazat valamiben Istennek a meghallott szaván keresztül? Még akkor is, ha a saját óemberi termé-

szetem tarthatatlanságáról vagy bűneim elválasztó hatásáról és azok következményeiről beszélt velem?

- Visszaemlékszem-e egyáltalán az ott, és azokkal a testvérekkel átéltekre hálaadással, örömmel?
- Akiket már régebben is ismertem, megbecsülöm, tisztelem-e, szeretem-e jobban őket, mint magamat?
- Kérésem-e azóta: Uram, adj evangéliumot, sőt „evangéliumost” minden otthonba?!

Érdeemes magunk számára is feltenni ezeket a kérdéseket a szolgálataink után!

Hegedűs Péter beszámolója, aki először volt velünk ebben a szolgálatban: Nekem ez a szolgálat a komfortzónámon kívül esett, de nyitott szívvel és készségesen indultam, mert szolgálni akartam az Úrnak! Az Úr nagyon kegyelmes volt hozzám, mert a testvér, akivel együtt utaztunk Dombóvárra, csökkentette az ismeretlen helyzet feszültségét, és a szervezők is mindenben segítettek. Bár voltak a városban, akik nem fogadtak minket nagyon lelkesen, mégis sikerült néhányuknak személyesen odaadni a meghívót és egy-két gyors, de tartalmas beszélgetést folytatni. Leginkább a testvéri közösség, egység fogott meg az egészben, és hogy Istennek hasznos szolgálatot végezhattünk.

Az ukrán határ melletti Barabásra mentünk október közepén

A Kárpátaljáról átjött testvérek segítségével jártuk be Barabás község mintegy 300 otthonát, hogy a református gyülekezet evangelizációjára mindenkit meghívjunk. A szolgálat

közben volt egy kis „közjáték”, amely emlékezetessé tette ezt az akciónkat is.

Szتانó Péter foglalta össze a történeteket:

Döbbenetes volt, hogy épp elindultunk, amikor Jehova Tanúi érkeztek a faluba 4 autóval(!) és nekiálltak ők is az otthonokba becsóngetni. A helyi lelkipásztor, Tóth Ádám – felelősségteljesen védve a nyáját – utánuk ment, és elmondta, amerre jártak, hogy ezektől az emberektől tartózkodni kell. Ennek hatására aztán eltávoztak. Nem tudjuk, hogyan kerültek oda (?), de az ördög szándéka bizonyosan az volt, hogy zavart keltsen bennünk is és a lakosokban is.

Az evangelizációt 40-50 fő hallgatta, akik között voltak templomba nem járó emberek is.

2024 utolsó akciója Hajdú-Bihar vármegyében, Újlétán volt november 5-én

Igazi utcán sétálós, vagyis emózáásra tökéletes időben jártuk végig egy keddi napon a hazánk tormatermesztésének köz-

pontjában lévő települést, Újlétát. A kb. 1000 fős községben tényleg mindenki mindenkit ismer, nagyon sokan rokonai is egymásnak, aminek előnyei mellett, számos nehézsége is van. Egyedül református templom van a településen, a gyülekezeti házzal együtt szépen felújítva, sok-sok lelki alkalomra várva.

Nagy örömünkre a Református Cigánymisszióban régebben szolgált Erdőhátiné Fürj Anikó is eljött közénk ezen a napon, és beszámolót is írt nekünk:

Első alkalommal vehettem részt az EMO Alapítvány munkatársaival falubejáráson, hogy evangelizációra hívjuk a falu lakosságát.

A helyi lelkipásztor Keresztyén Károly, Máté ev. 10. része alapján azzal bátorított bennünket, hogy a választott népbe mi is beletartozunk, s mindannyian kapunk feladatot, Jézus küldetésében való részesedést. Azért bátran tegyünk vallást Jézusról ma is. Jó volt ezzel az üzenettel elindulni a hívogató szolgálatra. Újléta egyike a 6 településnek, ahol a környéken tormát termelnek, sokan a torma betakarításával voltak elfoglalva. Volt alkalomunk azért idősekkel, gyerekekkel, és a roma fiatalokkal beszélni. A helyi gyülekezetből ötven jöttek velünk, az ő helyismeretük megkönnyítette a hívogató szolgálatot. Istené legyen a dicsőség, hogy hasznosan telhetett el a napom és új testvéreket ismerhettem meg.

Visszhang naptár 2025

Őszintén hálásak vagyunk Istennek, hogy az immáron 7. éve megjelenő Visszhang naptárunkat szívesen ajándékozzák a gyülekezetek. Ebben az évben újra rekordot döntöttünk: 37'500 darab naptárat kértek tőlünk. Ez bizony kb. 4,5 tonna papír mozgatását jelentette. Hálásak vagyunk sok-sok gyülekezetnek, testvérnek, akik az irodából vitték el a csomagjukat, ezzel is segítve a munkánkat. Több mint 3'500 darabot kértek tőlünk a határainkon kívül eső magyarlakta területekről, ahová néhány csomag egészen kalandos úton jutott el. Külön köszönet Pál Sándornak, aki évek óta elviszi Kárpátaljára a több ezer naptárat, s alkalomadtán más kiadványainkat is.

Talán nem is gondolná az ember amikor kézbe veszi a naptárat, hogy azt több ember több száz órányi munkájának köszönheti. És ez a munka nemcsak jóleső elégedettséggel jár, vannak gyötrelmes órái is. Éppen ezért vagyunk nagyon hálásak minden visszajelzésért, amelyből kiderül, hogy nem hiábavaló a ténykedésünk.

Néhány mondat ilyen levelekből:

„Nagyon köszönöm a naptárakat. Ma adtam át az utolsót, s könnyes szemmel vette át egy néni, akinek 3 közvetlen családtagja hunyt el covidban.”

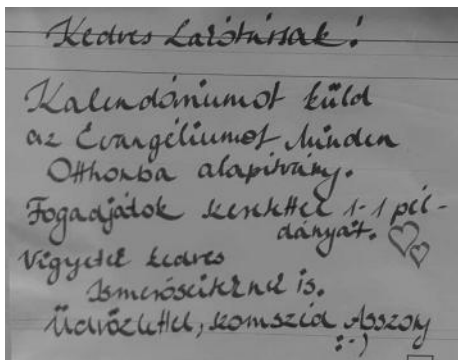
„Egy hölgy például azt mondta..., hogy minden idézetet fejből meg fog tanulni, mert nagyon tetszik neki. Egy másik nap-

tár egy cég műhelyének falára került, ahol állandóan rákérdeznek, így lehetőséget adva Jézusról bizonytságot tenni.

Egy fővárosi gyülekezetben történt:

A naptárak osztásába bevontuk a környékbeli kisebb boltokat is, mivel itt olyan emberek is megfordulnak, akikkel semmiféle kapcsolatunk nincs, de zöldséget, gyümölcsöt ők is vásárolnak. A tulajdonosok nem zárkóztak el a szokatlan megbízástól, hogy a vevőiket megajándékozzák egy-egy VISSZHANG naptárral. A naptárak nagyon gyorsan gazdára találtak, szívesen vitték a vásárlók a tulajdonos elmondása szerint.

Egy gyülekezeti tagunk a társasházának a közösségi terébe tett le jó néhány VISSZHANG naptárat egy kedves ajándékkal együtt, és mint kiderült, ott többre is lett volna igény.

Egy Miskolchoz közeli gyülekezet lelkésze mondta el:

A majdnem 1000 fős községben az előző évekhez hasonlóan a közfoglalkoztattak (!) is segítettek eljuttatni az itt élőkhez a naptárakat. Többen már nem először vettek részt ebben a munkában, és már várták ezt a feladatot. Bizony-bizony, ezek a nehézsorsú, sokszor képzetlen emberek vitték az evangéliumot házról, házra és ők voltak Isten „futárjai”!

Karácsony után több helyről kaptunk képekkel illusztrált levelet az ünnepi alkalomokról. Jó volt látni több fényképen is a helyiség falán kifüggesztett, tőlünk

kapott naptárakat, amelyeknek jól láthatóan már évek óta megvan a helyük.

Kárpátaljáról írta nekünk Zsendej Tibor:

Nagyon sok embernek volt öröm az arcán, mikor kezükbe foghatták a naptárt. Emlékezetes pillanatok voltak!

Hála van a szívemben, hogy személyesen kézbesíthettem a naptárt a legidősebb szolgatársunknak Gyurkovics Pista bácsinak Szernyére. Hosszú éveken át aktívan szolgált nemcsak Kárpátalján, hanem Magyarországon is (és nem csak az EMO-ban!). Számára ma is fontos az evangélium továbbadása.

Hosszú beszélgetés és imádság után buzdítottuk egymást a további szolgálatra, és egyetértettünk abban, hogy a „háttérben” való imádkozás ugyanolyan fontos szolgálat.

A Jászságban közel 2000 otthonba került Visszhang naptár:

A Jászság tíz településére jutott ezekből a naptárakból, ahol már várták is az emberek, hiszen évek óta mindig megajándékozzuk őket. E mellett nagyon hálásak vagyunk Urunknak, hogy lehetőséget kaptunk arra, hogy a református, és a katolikus gimnáziumban is minden tanárnak személyesen adhat-

tuk át a naptárakat. Ez nagy előrelépés volt az előző évekhez képest, többször imádkoztunk ezért.

Ha megöregedtem is...

Sok idős ember tölti utolsó földi éveit idősoththonban. Az itt élők felé való szolgálatra hívta el Urunk Horváth Zoltánt és feleségét Adrient, akik előzetes egyeztetés után keresik fel ezeket az otthonokat. Egész évben végzik missziói munkájukat és hol szobáról szobára járva, hol a díszteremben kapnak lehetőséget a Megváltóról beszélni és a „Ha megöregedtem is...” füzetet átadni a lakóknak.

Év végén írt összefoglalójukból idézünk:

Hálásak vagyunk Istennek, hogy pont egy évvel ezelőtt kapcsolódhattunk be így az EMO szolgálathoz. Az eltelt egy év alatt összesen 33 idősoththonban voltunk. Tervünkben több otthon meglátogatása is szerepelt, de néhány helyen az intézményvezető szíve zárva maradt az evangélium előtt, így ezekbe nem mehettünk be. Ugyanakkor minden egyes idősök otthonában történt látogatásunk legyen az Úr dicsőségére, az otthonlakók javára, nekünk pedig örömünkre! Ha az Úr éltet bennünket, akkor szeretnénk a 2025-ös évben is tovább folytatni a traktátusok kiosztását.

Karácsonykor más testvéreink idős embereknek szánt csomagokba tették be a számukra készült füzetet. A Szentendrei Református Gimnázium egyik osztálya egy idősoththonban adott ünnepi műsor után ajándékozta meg a lakókat ezzel a traktátusunkkal.

Az EMO-szolgálat öröme

Valljuk meg, hogy hajnalban felkelni, több 100 km-t utazni, és néha ázni-fázni, hogy egy postaládába telessünk egy traktátust, nem egy vonzó napi program. Féltretenni az otthoni halaszthatatlannak ítélt teendőket és elmenni egy távoli településre, hogy vadidegen embereket a Biblia olvasására bátorítsunk, és az Istennel való kapcsolatról beszéljünk, valószínűleg sokak szerint bolondság. MÉGIS! Aki valaha „megízlelte” az Istennek való szolgálat örömét, akinek mondhatta már legalább egyszer Isten: „Jól van, jó és hű szolgám”, az pontosan tudja, hogy a magunk áldozathozatala nem összemérhető azzal, amit naponta kapunk Istentől, amit értünk tett.

Egy olyan testvérünk gondolatait osztjuk meg, aki nemrég kapcsolódott be az EMO munkájába:

Várom a jövő évet, amikor majd újabb szolgálatban vehetek rész az EMO-val. Várom, hogy hallhassak az újonnan megismert testvérekről, és ha lehet találkozhasunk majd újra a szolgálatban. Azt tapasztaltam a szolgálatban, hogy ha Isten rendelkezésére bocsátjuk magunkat, időnket, akkor azt Isten megáldja: áldássá leszünk és mi magunk is áldásokat kapunk! Az ÚR áldjon meg mindenkit!

Rövid számadás a 2024-es évről

„...és mindenkor mindenért adjatok hálát Istennek, az Atyának a mi Urunk, Jézus Krisztus nevében! (Ef 5,20)

- Postaládázós akciónk 48 nyugat-magyarországi településen volt.
- Az EMO-csapat 12 településen járt a „hagyományos” módon megszólítani és hívogatni a gyülekezetbe, evangélikációs alkalmakra az embereket.
- A húsvéti képeslapból 45'000, a VISSZHANG naptárból összesen 37'600 darabot küldtünk a testvéreknek, gyülekezeteknek, akik maguk gondoskodtak ezek terjesztéséről.
- Így tavaly összesen mintegy 111'200 kiadványt (traktátust, füzetet, naptárt) juttatunk el az otthonokba.

Terveink

„...az Úr beszéde terjedjen, és dicsőítsék...!” (2Thessz 3,1)

Február 24-én (hétfőn) Vasmegyer otthonait látogatjuk végig az EMO írásokkal a helyi evangélikációra hívogatva.

Március 29-én Nagymadra (Szlovákia) készülünk, hogy megszólítsunk és hívogassunk mindenkit a református templomban szervezett evangélikációs alkalmakra.

Marcalgeryyben, az evangélikus gyülekezetben május 28-29-30-án lesz evangélikáció. **Erre hívogatunk** – terv szerint – **május 23-24-én**.

Jelentkezni lehet: Szabó Zoltánnál: 06-20-245-5206 vagy

Sztanó Péternél: 06-20-354-4586

Hordozzuk imádságban ezeket az alkalmakat!

EMO világszerte (Testvérszervezeteink imakéréseiből)

Francia Guyana (288 ezer lakos) Alacsony népsűrűségével (3 lakos/km²) és a tengerparton koncentrárlódó multikulturális lakosságával Francia Guyana egyedülálló terület, de komoly kihívásokkal néz szembe. A munkanélküliség, az egyenlőtlenségek és az erősödő erőszak az igazodási pontok hiányát jelzik a társadalomban. Az evangélium a remény és a megbékélés üzenetét közvetíti, választ adva a lelki szükségletekre. A misszióban részt vevő helyi EMO a helyi kultúrának megfelelő traktátusokat bocsátott rendelkezésre. Erőfeszítéseket is tesznek pl. Saint-Georges városában, a brazil határ menti térségben, hogy erősítsék az evangélium jelenlétét és támogassák a helyi egyházakat. Imádkozunk az evangélium egyre szélesebb körű terjesztéséért, hogy az átalakítsa ezt a vidéket és lakóinak állapotát.

Horvátország (4,05 millió lakos) A horvát EMO támogatásával a keresztyének országszerte mintegy harminc városban és faluban terjesztették a karácsonyi örömhírt. Közel 5000 ajándékcsomagot ajánlottak fel az evangélium üzenetével.

Különleges ajándék örvendeztetett meg egy koprivnicai keresztyén gyülekezetet: egy hétféle alatt 130 olyan ember érkezett a templomba, akik korábban nem jártak ott. Ezzel párhuzamosan az új EHC honlapon ingyenes Bibliát kínálnak az Isten keresőknek. Ennek nyomán 60 gyermekbibliát kértek tőlük, amit el is küldtek. Imádkozunk, hogy minden ajándék, minden Biblia és minden találkozás maradandó gyümölcsöt teremjen az emberek életében.

Gyűjtés a Kárpátaljai EMO-nak

Szeretnénk továbbra is segíteni a kárpátaljai szolgálatot (EMOK), ezért az idei évben az ott folyó munkára **külön gyűjtést** szervezünk. Kérjük testvéreinket, hogy **vegyenek részt ebben!** A kárpátaljai szolgálat számára szánt adományra a „közlemény” rovatba írják be: **EMOK**.

Ha egy-egy **gyülekezet szeretne közösségi gyűjtést szervezni** erre a célra, **a magyar és a kárpátaljai EMO munkatársai szívesen elmennek** egy gyülekezeti alkalomra (istentisztelet, bibliaóra), hogy személyesen is beszámoljanak a szolgálatról és bizonyosságot tegyenek a tapasztalt áldásokról. **Kérjük, ez ügyben keressenek bennünket, hogy egyeztethesük a részleteket!**

8 **Jöjjetek, hajoljunk meg, boruljunk le, es-
sünk térdre az ÚR ... előtt!**

Zsoltár 95,6

Testvéri szeretettel: Sztanó Péter, Szabó Zoltán és Szűcs Gábor

